

Aan de Raad van de gemeente Ede
Postbus 9024
6710 HM EDE

Ede, 24-02-2017

Betreft: zienswijze ontwerp-erfgoedverordening

Geachte leden van de Raad,

De Vereniging Edese Monumenten heeft kennis genomen van de ontwerp-erfgoedverordening 2017. We hebben het document voorgelegd aan onze leden. Op grond daarvan komen wij tot de volgende zienswijze.

In algemene zin zijn we positief over het ontwerp en in het bijzonder over uw poging om de regeling minder belastend te maken. Toch hebben we vragen, opmerkingen en wijzigingsvoorstellen, eerst artikelsgewijs en daarna nog bij de Toelichting op de verordening.

Artikel 4, lid 2. We zouden graag zien, dat ook bewoners, gebruikers en huurders direct worden geïnformeerd en dat u daarbij niet alleen vertrouwt op de openbare publicatie.

Artikel 6, lid 1. De CRK is eigenlijk onvoldoende gedefinieerd gebleven. Hier zou onzes inziens bij moeten: de CRK, zoals door....op [datum] ingesteld op grond van [wet, artikel].

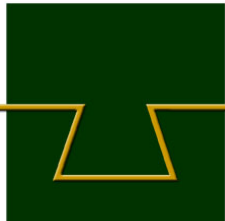
Artikel 10, lid 1. Een verbod lijkt ons minder geschikt om een verplichting tot onderhoud op te leggen. Wij zouden ook zeggen dat het verbod om te vernielen of beschadigen zich richt tot eenieder, terwijl de verplichting tot onderhoud zich in het bijzonder tot de eigenaar van het monument richt. Ook daarom is het beter, deze zaken niet in één opsomming te vatten.

Het woord "normaal" is verwarrend naast het begrip "noodzakelijk voor instandhouding". De Nota van Toelichting stelt de begrippen min of meer gelijk. Bovendien heeft "normaal" in lid 3 sub a een andere betekenis dan hier. Het zou daarom beter zijn om "normaal" weg te laten uit lid 1.

Artikel 10 lid 2. Dat voor monumenten een verruiming geldt van de regeling voor een omgevingsvergunning, is voor een monumenteneigenaar een vervelende omstandigheid, die extra kosten meebrengt. Het zou goed zijn als dit tot het noodzakelijke beperkt blijft. Wij zien daarom graag dat artikel 10, lid 3 zo ruim mogelijk wordt gemaakt. Waarom kan voor kleine wijzigingen niet worden volstaan met de meldingsplicht van lid 4, waarbij het college kan ingrijpen als tóch vergunning noodzakelijk zou zijn of als aan de uitvoering voorschriften moeten worden verbonden? (in artikel 10 lid 4 naast de uitzonderingen c1 en c2 dus ook b opnemen). Het college zal toch niet van plan zijn voor elke kleine wijziging de omgevingsvergunning te weigeren? Volgens de toelichting kan dit juridisch niet meer?

Sub a. Kan de tekst "in enig opzicht" niet worden weggelaten? Strikt genomen is die in strijd met artikel 10, lid 3, sub b.

Artikel 10, lid 3, sub b. Waarom is dit niet geldig voor onderdelen van het exterieur van het pand of het interieur, waaraan de redengevende omschrijving geen aandacht besteedt? De in de toelichting vermelde jurisprudentie staat toch niet in de weg aan het opnemen van die uitzondering? Van de

overheid mag een zodanig zorgvuldige redengevende omschrijving worden gevraagd dat die afdoende is ter bescherming van monumentale waarden. De eigenaar van een monument mag niet in onzekerheid verkeren over wat wel en niet beschermd is. Dat zou ook onnodige beroepsprocedures kunnen oproepen, als de eigenaar die zekerheid alsnog wil verkrijgen.

Artikel 10, lid 4. Is de hier genoemdemeldingsplicht een extra verplichting bovenop de verplichting die al geldt in het kader van de subsidieregeling? Kan die laatste dan vervallen? Bovendien: deze verplichting is nauwelijks zinvol bij eenvoudige werkzaamheden (zoals bijv. schilderwerk).

Artikel 11, lid 3. Een uitstekende bepaling, vinden wij.

Artikel 12, lid 3. Het tweede deel van dit artikellid (over wijziging voorschriften) past eigenlijk niet onder de titel van artikel 12.

Het wijzigen van een al verleende vergunning kan de eigenaar van het monument voor extra kosten plaatsen. Bijvoorbeeld als al een opdracht is verstrekt. Dergelijke belangen dienen hierbij zwaarwegend te zijn.

Artikel 13. Sub b van dit artikel kan bijzonder nadelig zijn voor de positie van de welwillende monument-eigenaar. Zoals het nu (heel ruim en nogal vaag) is geformuleerd, kan het gaan om veranderingen of feiten die de monumenten-eigenaar niet kan beïnvloeden. Als dat niet de bedoeling is, dan zien we graag een scherpere formulering. Maar als het wél de bedoeling is, dan kan dit gemakkelijk leiden tot schade die de eigenaar van de gemeente vergoed zal willen hebben.

Artikel 19, lid 1. Zat een dergelijke overgangsbepaling ook al in de Erfgoedverordening Gemeente Ede 2012? En is het dan zó, en juridisch correct, dat ook alle eerder dan 2012 aangewezen monumenten worden geacht aangewezen en geregistreerd te zijn overeenkomstig de nieuwe verordening?

Artikel 19, lid 3. Staat of komt dat ook zo in de "Leidraad MOOI Ede 2017"? Anders is niet voldoende vastgelegd welk stuk dat is.

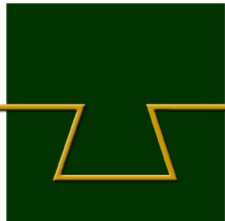
Bij de Nota van Toelichting

Onder artikel 3, CRK. Leden van een commissie komen en gaan. Wat stelt de gemeente zich voor om te doen als gedurende enige tijd geen of maar één lid van de commissie deskundig is op het gebied van monumentenzorg? Vertraging in de advisering en op onvoldoende deskundigheid gebaseerde adviezen dienen voorkomen te worden. Het is ook de vraag of een commissie die maar gedeeltelijk deskundig is, voldoet aan de beschrijving "een commissie op het gebied van de monumentenzorg", nu dat toch lijkt te bedoelen dat die héle commissie daarvoor is.

Onder artikel 4, tweede lid. Ook voor huurders en andere gebruikers kan een aanwijzing soms ingrijpend zijn, bijvoorbeeld als zij voor hun gebruik met de eigenaar een verbouwing van het object willen overeenkomen. Wij bepleiten daarom dat ook dezen rechtstreeks worden geïnformeerd.

Onder artikel 5 (voorbescherming), derde zin van de tekst. Eigenlijk kan dit niet: de beslissing op een verzoek om omgevingsvergunning zal mede moeten worden gebaseerd op een rechtsgeldige waardering van de monumentale waarden, maar die ontbreekt nu juist nog tot de aanwijzing met redengevende omschrijving definitief is. Zeker als een deel van het aanwijzingsbesluit en/of redengevende omschrijving nog in dispuut is, zal dat geen grond kunnen zijn voor weigering van een vergunning.

Onder artikel 6 (CRK), laatste zin.

Akkoord, maar zou het geen aanbeveling verdienen om daarna alsnog advies in te winnen, omdat een met spoed genomen besluit na advisering wellicht dient te worden heroverwogen?

Overige opmerkingen

In verband met de brand bij villa Richmond aan de Stationsweg, stellen we voor dat voor het wind- en waterdicht maken van een pand na een calamiteit geen vergunning is vereist en we verzoeken om dat expliciet te regelen.

In meer algemene zin, merken we op dat monumenten op den duur alleen in stand te houden zijn, als en voor zolang iemand bereid is het monument dagelijks te gebruiken. Wat wij aan de ene kant waarnemen, is dat behoud van monumenten door een groot deel van de inwoners hoog wordt gewaardeerd. Aan de andere kant zien we steeds nieuwe factoren die dat minder aantrekkelijk maken: vergunningplicht, onderzoeksplicht, nieuwe regelgeving, verlaging van subsidies, dreiging dat de fiscale aftrekbaarheid van onderhoudskosten verval, hogere energiebelasting. Natuurlijk is het ook aantrekkelijk een monument voor bedrijf of voor bewoning te kunnen gebruiken, maar tegenover de verplichtingen en extra onderhoudskosten dienen ook voldoende financiële voordelen te staan.

Wij vertrouwen erop dat onze opmerkingen de nodige aandacht van uw Raad krijgen.

Hoogachtend,

Eric Mackay
Voorzitter